

— Та и ти ли го срѣща днесъ добрий човѣче? попитала лѣлята бѣдния. Въ тъгъвъ случай върви подиря ни и тамъ вече ще разскажешъ на доктора за всичко що си видель.

Съ помощъ-та на бѣдния, при смѣюща-та се наоколо тѣла, полицѣйскитѣ турнали на-последокъ Налитаева въ брѣчката, гдѣто се помѣстили наредъ съ него, а лѣлята и бѣдния седнали при други каруцаринѣ — и возението се опѣтило съпровѣждаемо отъ тѣлпата и съ припречвания отъ скачущи пѣтни момчета.

VIII

Дознание на свидѣлитѣ.

Най послѣ тържественното отхождане се запрело при къщата на Налитаева, а тѣй като полицейскитѣ успѣли да му свържатъ добръ краката, то и занесли на рѣце въ къще Налитаева, при грамадна публика, гдѣто го сложили предпазливо на канапето.

Лицето на Налитаева станало багряно отъ злобж и очитѣ му горѣли отъ безъ силно отмъщение. Въ тази минута, той дѣйствително приличалъ на лудъ въ моменъ-та на припадливата лудена. Между това всичката стая се напълнила отъ хора повикани да свидѣлствуватъ при медицинското приглѣждане.

— Бѣдничкия казалъ съ мачнотия стареца, като глѣдалъ на свързания си унукъ; азъ отъ душа желая да му се извѣнж, ако би могълъ да разбере макаръ една само дума.

Пристигналъ и доктора, който билъ твърдѣ важенъ на глѣдъ господинъ, съ неподвижна физиономия и съ тържественна триумфална пристѣпка. Той приближилъ до Налитаева, похваналъ силно възбудения му пулсъ, похваналъ по-